

Benedek Elek A macska

Hangos mese

(A hanganyag itt található: https://varazsbetu.hu/mesetar/a_macska)

Volt egyszer egy öregember s egy öregasszony, s volt nekik egy fiók. Az öregember igen zsugori volt, folyton csak a pénzgyűjtésen volt a gondolatja.

Gyűjtött is rengeteg sok pénzt, hanem egyszer csak beteg lett, lefeküdt az ágyba, többet nem is kelt fel: meghalt.

Az öregember halála után egy éjjel azt látta álmában a fiú, hogy hozzá jött egy ismeretlen ember s mondotta neki:

- Meghalt az apád, most már az egész vagyon a tiéd, mert az anyád is nemsokára meghal. A vagyon felét igaztalan úton kereste az apád, azért a felét a szegényeknek kell adnod, a másik felét pedig a tengerbe dobnod. Ha azonban a tenger színén valami fenn marad a vagyonból, akár ha csak egy darab papiroska is, azt halászd ki s őrizd meg jól!

Ezt mondván, az ismeretlen ember eltűnt, a fiú pedig felébredett. Elgondolta a csudálatos álmot s erősen elszomorodott. Hát mit fog ő csinálni, ha vagyonának a felét a szegényeknek kell adnia, felét pedig a tengerbe dobnia. Sokáig gondolkozott, tünődött, de végre is azt határozta, hogy úgy tesz, amint az az ismeretlen ember tanácsolta.

Ahogy eltemette az apját, a vagyonának a felét a szegényeknek ajándékozta, a másik felét pedig kivitte a tengernek a partjára s beledobta. Egyszeribe elsüllyedett a tengerbe, amit beledobott; csak éppen egy összegöngyölgetett papiroska maradt a tenger színén. Ezt kihalászta, aztán kigöngyölte s íme: volt benne hat shilling.

- Hát én ezzel a hat shillinggel mit csináljak? - búslakodott magában a fiú. - Milyen nagy vagyonom volt s most lám, csak hat shilling minden gazdagságom!

De hát hat shilling is valami: szépen betette a zsebébe s hazament.

Alig ért haza, beteg lett az édesanyja is, az is ágyba került, egy-két nap múlva meg is halt. Mikor aztán az anyját eltemette, nagy búval-bánattal elindult világgá. Ment, mendegélt, beért egy erdőbe. Ottan ért egy szegényes kunyhóhoz, annak kopogtatott az ajtaján. Egy öregasszony nyitott ajtót.

- Édes öreg néném, adjon szállást nekem, - kérte a fiú. - Engedje meg, hogy maradjak itt éjszakára. De azt előre mondom, hogy a szállásért nem tudok fizetni.

- Jól van, - mondotta az asszony - csak maradj itt, fiam. Nem kell fizetned a szállásért.

Azzal bement a fiú, az öregasszony leültette, még vacsorát is adott neki.

A kunyhóban csak két asszony s három férfi volt, más senki. Ezek úgy egymás között beszélgettek, de nem sokat. Ültek, üldögéltek egy helyben s igen csendesen viselkedtek. Aztán látott még egy szürke kicsi állatot a fiú. Ilyet ő még sohasem látott. Nem tudta: mi lehet.

- Miféle állat ez? - kérdezte a háziakat.

- Ez macska, - felelték azok.

- Ejnye de szeretném megvenni, ha eladó volna s nem lenne drága. Mi az ára?

- Hat shillingért neked adhatom, - mondotta az öregasszony.

A fiú nem alkudott, kivette a papirosból a hat shillinget, lefizette a macska árát, aztán lefeküdt s elaludt.

Másnap elbúcsúzott a házbeliectől, a macskát a köpönyegébe rejtette s úgy indult tovább. Ment, mendegélt egész nap, erdőkön, pusztaságokon át s estére egy tanyához ért. Kopogtatott az ajtón s a kopogtatásra egy öregember lépett ki: ez volt a ház gazdája. A fiú szállást kért, de megmondta előre, hogy nem tud fizetni; ám az öregember jó szívvel adott szállást. Bevezette egy szobába, ahol volt két asszony, két férfi. Ott a fiú leült, beszélgettek egymással. Egyszer aztán, mit gondolt, mit nem: a köpönyege alól kieresztette a macskát s hej! lett szörnyű nagy csudálkozás. A házbeliek közül soha senki eddig nem látott macskát. Adtak neki jó vacsorát, aztán ágyat vetettek, aludt reggelig, s reggel, amikor újra útrakelt, azt tanácsolták neki a házbeliek: menjen el a királyhoz, az igen jó ember, hátha segít rajta. Ment is egyenesen a király városába, ottan is a király palotájába s éppen akkor talált belépni a palotába, amikor a király s a fő-fő udvari emberek az asztalnál ültek.

Köszönt illendően a fiú, a király fogadta, de szeme-szája tátva maradt a fiúnak, mert ím a király szobája telistele volt valami kicsi állatocskákkal; s azok a kicsi állatocskák köröskörül szaladgáltak, majd leverték egymást: annyian voltak. Aztán felugráltak a királynak az asztalára, bele a tálakba, a tányérokba: sem a király, sem az emberei nem tudtak enni tőlük, annyira alkalmatlankodtak. Nemcsak alkalmatlankodtak, de az ételnek a javát meg is ették, mind a legjobb falatokat. Hiszen ha még csak ez lett volna, de össze-vissza marták a királynak s az embereinek a kezét. Csak úgy csurgott a vér a királynak meg azoknak a nagy uraknak a kezéről. Ott állottak körül az inasok, állottak meg szaladgáltak; ütötték-verték, kergették azokat a kicsi állatocskákat, de nem bírtak velük.

Nézte, nézte a fiú ezt a csudát, azután kérdezte:

- Hát ezek miféle állatok?

- Ezek bizony, fiam, patkányok, - mondotta a király. - Már sok-sok esztendeje, hogy meglátogatnak engem; nincsen tőlük nyugodalmam s nem tudom semmiféleképen kipusztítani őket.

Abban a pillanatban, hogy ezt a király mondotta, kiugrott a fiú köpönyege alól a macska. Hej, Istenem, Istenem, lett erre szaladás össze-vissza! Egymásután fogdosta el a patkányokat a macska; egy szempillantás múlva százával heverték a szoba földjén. S akit meg nem fogott, az meg eltűnt, mintha a föld nyelte volna el.

Bezzeg csudálkozott a király, de még az udvari emberek is, hogy miféle csuda-állat lehet ez. Kérdezték is a fiút:

- Hát ez miféle állat, fiam?

- Ez bizony, macska, - felelte a fiú. - Most vettem hat shillingért.

- Na, fiam, az Isten hozott ide téged! - mondotta a király. - Szerencsés ember vagy! Kérj

magadnak, ami csak tetszik: mindent megadok. Akarod, hogy az első miniszterem légy? Vagy a leányomat veszed feleségül? Vele neked adom fele királyságomat.

Mondotta a fiú:

- Ha már választanom szabad, felséges királyom, akkor én a leányát választom s vele fele királyságát.

Egyszeribe nagy lakodalmat csaptak, közbe a fiú követet küldött azokhoz az emberekhez, akiktől a macskát vette, azokat is elhozatták a palotába, ottan is tartották halálig, nem volt többet semmi gondjuk. Éltek vígan, boldogan, mind ahányan voltak.

Itt a vége, fuss el véle!

(A hanganyag itt található: https://varazsbetu.hu/mesetar/a_macska)